

door JAN VAN DER MADE
in Peking

PEKING – Behalve de officiële afvaardiging van Teheran is ook het 'Iraans verzet' aanwezig op de Vrouwenconferentie in Peking. Zijn afgevaardigden werken onder de dekmantel van vrouwenrechtenorganisaties met onschuldig klinkende namen. Terwijl in de grote conferentiezalen afgevaardigden zich buigen over de tekst van het 'Platform voor Actie', het slotdocument van de Vierde Vrouwenconferentie van de VN, gebruiken zij de conferentie als een forum voor een protest dat veel verder reikt.

"Vrouwenhaat en seksuele apartheid is de politiek van het ayatollah-regime in Iran ten aanzien van vrouwen," zegt Soheila Sadegh. De 36-jarige vrouw

is officieel afgevaardigde op de Vrouwenconferentie van de Womens Human Rights International Association (WHRIA) die haar zetel in Parijs heeft. De WHRIA-delegatie, die bestaat uit elf vrouwen en drie mannen, vertegenwoordigt echter in feite de Iraanse Volksmoedjahedin ofwel het 'Iraans verzet', een coalitie van anti-regeringskrachten. In Peking wil het 'Iraans verzet' onder dekmantel van de WHRIA proberen discussies over het

Verzet Iran in Peking onder dekmantel

Platform voor Actie te beïnvloeden.

"De mullahs willen voorkomen dat vrouwenrechten universeel worden gemaakt in het slotdocument. Wij zijn hier om de wereld te vertellen dat de islam nooit mistanden als verkrachting en het stenigen van vrouwen heeft gepredikt."

Soheila Sadegh belandde zelf op zestienjarige leeftijd in de gevangenis. Haar broer die tegen de sjah vocht, werd geëxecuteerd. Maar Khomeiny 'verraadde' de revolutie en roeide de oppositie uit.

Volgens Akran Nirhosseini, voorzitter van de Vrouwen Liga voor Democratie in Iran, een niet-gouvernementele organisatie die onder de dekmantel 'SOS seksisme' op het vrouwenforum te Huairou is vertegenwoordigd,

werken verschillende anti-fundamentalistische groepen samen in Peking. "We hebben contact met vrouwen uit Algerije die tegen het fundamentalisme zijn. We proberen workshops van de fundamentalisten te ondermijnen door demonstraties te houden."

Mevrouw Nirhosseini (50) was tijdens het bewind van de sjah hoofd salarisadministratie op het kantoor van de eerste minister. Ze steunde aanvankelijk Khomeiny-gezinde troepen omdat ze 'tegen de dictatuur' was, maar ze was vanwege haar liberale ideeën al snel genoodzaakt naar Parijs te vluchten.

De officiële Iraanse delegatie huist in kamer 334 van de westvleugel van het reusachtige vijfsterren Continental Hotel, vlak naast het congrescentrum waar

de conferentie plaatsvindt. Delegationeleider Shalala Habibi, van top teen gehuld in een zwarte hijab, een tentvormig kleed, wijst alle aantijgingen van de hand. Ze zegt zelf 'bezorgd te zijn over de toenemende seksuele vrijheid voor vrouwen die op het Forum in Huairou wordt gepredikt'.

"Mannen en vrouwen zijn nou eenmaal niet gelijk," aldus M. H. Saket, een staflid van de Iraanse officiële delegatie die als een waakhond bij de vrouwen zit. "Ze zijn fysiek en fundamenteel ongelijk. Maar dat betekent niet dat ze geen rechten hebben."

Maar zelfs die rechten zijn binnen Iran miniem. Vrouwen kunnen zelfs niet beslissen wat voor kleren ze dragen. De kleindochter van Khomeiny, Saïedeh Motafrai, zou tijdens een voorbereidende conferentie voor de vrouwenconferentie hebben geklaagd over het dragen van de hijab. "Het is vies en onhygiënisch," zou ze volgens een persbericht van het 'Iraans verzet' hebben gezegd.

De juridisch assistent van president Rasanjani, Ata'ollah Mohjenanim, was daarover in woede uitgebarsten en had gezegd: "Je moet bidden en dankbaar zijn dat je hier bent en dat de islamitische republiek een vrouwendelegatie naar Peking stuurt."

Het Parool, 7 september 1995